

under iøvrigt formildende Omstændigheder være bemyndigede til at nedsætte Straffen under dens lovbestemte laveste Grad, dog ikke under det Halve. Det Samme gælder, hvor Nogen frivillig har angivet sig selv som skyldig eller medskyldig i en Forbrydelse og desangående afgivet fuldstændig Forklaring.

§ 61.

Naar der for Gjentagelsen af en Forbrydelse er i Loven fastsat en højere Straf end den i Almindelighed foreskrevne, kan Gjerningsmanden dog ikke idømmes denne højere Straf, medmindre han for den tidligere Forbrydelse i den danske Stat er kendt skyldig, forinden han igjen forbrød sig; og hiin Forbrydelse derhos er forøvet, efterat han har opnaaet sit 18de Aar.

Naar der, efterat den tidligere Straf er udstaaet, er forløbet en Tid af 10 Aar, førend den nye Handling er begaaet, komme ifødetfor Bestemmelserne om Gjentagelse de almindelige Regler om Straffens Udmaaling i § 57 til Anvendelse.

Syvende Kapitel.

Om Sammenstød af Forbrydelse og Straffens Forandring i visse Tilfælde.

§ 62.

Findes Nogen under samme Sag skyldig i flere Forbrydelse, bliver Straffen for disse at fastsætte under Et, saaledes at de alle medvirke til at bestemme dens Størrelse; dog bortfalder Spørgsmaalet om yderligere Straf for de øvrige Forbrydelse, naar en af de begaaede Forbrydelse medfører Livsstraf eller Straf-arbejde for Livstid.

Derksom Forbrydelse alle staae under den samme Straffebestemmelse, kan dennes højeste Grad ikke overskrides; staae de under forskellige Straffebestemmelser, bør Straffen ligeledes ordentligviis holde sig indenfor Grænserne af den Bestemmelse, som hjemler den

største Straf, men denne kan dog, naar der ved flere Handlinger er begaaet Forbrydelse af forskjelligt Slags, efter Omstændighederne forhøies med indtil det Halve.

Undtagelsesviis skulle Domstolene, naar den Skyldige paa samme Tid skal dømmes for en større og for en forholdsmæssig kun ubetydelig Forbrydelse, være bemyndigede til at anvende endog den ringeste Grad af den for hiin foreskrevne Straf, naar denne efter Omstændighederne i det Hele maa ansees tilstrækkelig.

§ 63.

Naar en Forhøielse af den for den paa-gældende Forbrydelse lovbestemte Straf i Medfør af forrige § ikke vilde kunne finde Sted uden Overskridelse af de for de enkelte Straffearter fastsatte Begrænsninger, bliver Straffen i det Hele at forandre til en Straf af den nærmest paafølgende strengere Art efter det i Kap. 2 §§ 11 og 28 bestemte Forhold.

Den i Kap. 2 § 11 fastsatte Grænse for tidsbestemt Tugthúsarbejde skal dog ikke være til Hinder for i det her omhandlede Tilfælde at idømme saadant Strafarbejde for en Tid af indtil 24 Aar.

§ 64.

Oplyses det, efterat Nogen er dømt for en eller flere Forbrydelse, at han da tillige havde begaaet andre Forbrydelse, bliver der under en ny Sag at idømme ham en Tillægsstraf svarende til den Strafforhøielse, som de saaledes senere oplyste Forbrydelse vilde have medført, hvis de vare blevne indbragne under den ældre Sag. Forsaavidt den Skyldige paa den Tid, Dommen falder i den nye Sag, endnu ikke har udstaaet den ham tidligere idømte Straf, og denne bestod i Strafarbejde, kan saadant idømmes ham som Tillægsstraf i kortere Tid end den i Kap. 2 § 11 i Almindelighed for de forskjellige Arter Strafarbejde foreskrevne korteste Tid.

§ 65.

Med Hensyn til de af Straffanger i Straffeanstalterne begaaede Forbrydelse blive Lovene om Straffeanstalterne at anvende; ligesom ogsaa de i bemeldte Love givne Straffebestemmelser komme til Anvendelse, naar den, som er dømt